

Wiel en Fienny Beckers-Willems Sittard Perpignan 2019.

Voor onze laatste reportage van dit jaar reizen we af naar de Sittardse wijk Overhoven, ingeklemd tussen het prachtige centrum van Sittard en het noordelijke industrieterrein van de stad. Op de oprit komt Wiel Beckers ons al lachend tegemoet, morges mannen luidt de hartelijke ontvangst. Snel naar binnen want het regent weer eens deze natte oktober. Als we aan de praat raken valt Wiel zijn onvervalste Kerkraadse dialect direct op. Als we vragen hoelang ze al in het Sittardse wonen krijgen we als antwoord : 32 jaar!

32 jaar in Sittard en zijn eigen dialect niet verloochend, da's knap. Ik zou het niet eens kunnen lacht Wiel met pretoogjes.

We hebben plaats genomen in het duivenpaleisje van Wiel, hier staat de computer, diverse stoelen, het koffiezetapparaat en de muren hangen vol met foto's van prestatieduiven. Ook de vele gewonnen bokalen sieren de ruimte. Maar het belangrijkste is het zicht op de hokken!

Als we Wiel vragen welke van de bokalen de meeste emotionele waarde voor hem heeft is het antwoord snel gegeven. Die daar zegt Wiel, het is een vrij oude tinnen bokaal, verkregen bij de 1^e prijs Internationaal Pau duivinnen 1990.

Gewonnen door een vaal duivinnetje, ze vloog 4 maal in de 1^e 100 nationaal glundert Wiel, ik kon haar voor veel geld verkopen maar besloot haar te behouden en zette haar op de kweek. Maar wat schetste Wiel 's verbazing, het beestje kwijnde helemaal weg op het kweekhok, ze voelde zich er zeker niet thuis. Dus dan maar weer terug naar het vlieghok het jaar erna. Ze werd ingekorfd voor Marseille ZLU en vliegt weer rats aan de kop, hier kleeft wel nog een anekdote aan vast. Fienny komt thuis en achter bij de hokken staan een man of acht te passen op de duiven, maar staan ook de vissen in de vijver te bewonderen. Enne vraagt Fienny aan Wiel: al get bekend? Jao antwoord Wiel, ein paar duufkes gemeld keindj, ein paar pas!

Fienny gaat toch maar eens polshoogte nemen op het hok en ziet vervolgens het vale favoriete duivinnetje op haar nestje zitten, niemand van de acht letters had haar zien komen!!

De reden van ons bezoek is de 1^e Provinciaal vanuit Perpignan. Vanwege een hevige Mistralwind in de Rhônevallei op vrijdag wordt de lossing uitgesteld naar zaterdag. 4.287 Nederlandse duiven gaan er op de wiken, waarvan 606 uit het Bronsgroene. Ondanks de westelijke wind verschijnen de eerste rode bolletjes op Pipa toch aan de Franse westkust, dat voorspelt voor Limburg niet veel goeds. Later blijkt dit te kloppen. Er is echter één uitzondering, de blauwe weduwnaar van Wiel en Fienny Beckers-Willems uit Overhoven, trouwens een machtige zachtgepluimde klasbak van het langere type.

Deze kanjer trekt zich niks aan van de grote massa en neemt zijn eigen koers. Wellicht helemaal alleen door de beruchte Rhônevallei, langs de flanken van de Alpen, over de hoge heuvels van de Vogezen, langs de oorsprong van de Maas in de buurt van Langres, via de Belgische Ardennen weer naar beneden naar de Maasvallei, zal hij even voor half zeven ergens in het Zuid Limburgse de grens gepasseerd zijn, een laatste sprint.....Wiel zit op dat moment achter een scherm in de keuken waar hij via diverse camera's de kleppen in de gaten kan houden.....om 06.48 is er plotseling een duif.....”de Perpignan”heeft zijn eindsprint afgerond en brengt de Nationale zege naar Sittard! Provinciaal vliegt hij bijna 2 uur los, en Nationaal 40 minuten!!

In de afstamming van de overwinnaar zien we veel bloed van Chris en Jaap vd Velde met een scheutje oud soort van Wiel. De huidige basis zijn nog steeds de duiven van het oude Steenbergse ras, Wiel kan de ringnummers uit de beginjaren nog moeiteloos opsommen. Hierbij kwamen via Wiel Cramers uit Grevenbicht drie geweldige kweekduivinnen met veel Theelenbloed in de aderen, de lijnen van de “Spirit”zijn ook nog duidelijk aanwezig. Verder is Wiel goed geweest met duiven van Thom en Ton Meuffels uit het naburige Einighausen, ook hier stonden de Theelen en vd Wegenduiven aan de basis.

Onlangs zijn er via zoon Chris duiven bijgekomen van het beste van het beste van Jelle Jellema, met name de Olympic Miss Gijsje lijn. Afwachten wat het wordt vertelt Wiel, de eerste resultaten zijn er al.

Wiel besloot in het begin van dit seizoen dat de gehele vliegploeg op nest gespeeld zou worden, dit op advies van Chris.

De hele boel werd op 1 Maart gekoppeld, ze mochten hun jongen zelf grootbrengen. Hierna weer gescheiden en vervolgens werden de duiven ingevlogen op weduwschap. Op een gegeven moment weer gekoppeld zodat ze op hun eerste grote klus op een nestje zouden kunnen worden

ingemand.

Om een lang verhaal kort te maken: Wiel belt half Juli met zoon Chris en zegt, jong ich geluif dat v'r verkiert biezig zien. De prestaties zijn helemaal niet zoals verwacht/gehoopt. De boel wordt van elkaar gezet, Narbonne overgeslagen. Op een gegeven moment merkt Wiel dat de kersverse weduwnaars prima beginnen te trainen. Vol goede moed naar Beek voor het inmanden van Perpignan.....de rest is geschiedenis. Volgend jaar dus weer gewoon weduwschap, met een hokje van 8 nestduivinnen ernaast. De "Perpignan" zit trouwens op een tuinhokje, ingedeeld in drie afdelingen, in het middelste zitten de weduwduivinnen achter een rolluik de gehele week, de weduwnaars kunnen de duivinnen dus de hele week horen en andersom, geen probleem zegt Wiel.

Het hoofddoel de komende jaren zullen de vluchten met morgenlossing worden.

Jonge duiven moeten zo vaak mogelijk mee, liefst met de vroege reis. Het voer komt van Jo Simons. Hier worden de mengelingen van Simons en Beyers gevoerd, nagenoeg volle bak want Fienny verwend haar duiven (te) graag aldus Wiel. Verder worden ze naar de vluchten van de lange adem opgevoerd met Koopman all in one, snoepzaad, eivoer, Tovo en pinda's.

Medisch gezien de gebruikelijke geelkuur op eieren, de mest wordt opgestuurd naar Vincent Schroeder, als alles ok is wordt er natuurlijk niets gedaan, anders wordt er ingegrepen. Wel wordt er jaarlijks buiten de verplichte enting gekuurd tegen paratyfus met parastop. Bij een slecht gevoel van de baas wordt er wel eens iets gegeven voor de koppen.

Wiel geeft nogmaals duidelijk aan dat voor hem duivensport onmogelijk zou zijn zonder de hulp van Fienny, dan was het boek allang gesloten aldus Wiel.

Verder komt er veel hulp van plaatsgenoot Bert Durlinger, hij richt de duiven af en is chauffeur van Wiel naar het NIC in Beek etc. Ook Peter Kocken uit Sittard steekt geregeld een helpende hand toe.

Voor een nationale overwinnaar nemen we de hoed af en buigen diep.....maar voor iemand die Nationaal Perpignan wint met een matige gezondheid zoals die van Wiel buigen we wel drie keer!!!

Een van harte proficiat aan het gehele team Beckers-Willems!!!!

